

GUSTÁV MURÍN

MAFIA NA SLOVENSKU

STRUČNÉ DEJINY ZLA

KTO BOL KTO V SLOVENSKOM PODSVETÍ
1990 - 2021

MAFIA NA SLOVENSKU - STRUČNÉ DEJINY ZLA

KTO BOL KTO V SLOVENSKOM PODSVETÍ

1990 - 2021

Gustáv Murín

Aktualizované a rozšírené oproti printovej verzii

Obálka: Igor Vadovič

Všetky tu opísané osoby a udalosti sú už verejnosti známe a ich činy boli priebežne zverejňované v rôznych slovenských i českých médiách, ktorých úplný zoznam citácií nájdete v elektronickej verzii tejto knihy. Ide teda o mediálny obraz danej doby – nepíše sa tu o tom, ako sa v knihe spomínané deje bez akýchkoľvek pochybností stali, ale ako o nich referovali médiá.

Jednotlivé správy či reportáže sa od seba môžu dokonca aj v opise jedinej udalosti líšiť. Profesionálni novinári či ich informátori, ale aj svedkovia a aktéri súdnych procesov vychádzali z dobových vedomostí a mohli sa v niektorých detailoch mýliť. Nielen oni, ale ani polícia, prokuratúra a sudy sa vo viacerých prípadoch nedokázali zhodnúť na jednoznačnej rekonštrukcii týchto dramatických udalostí. Ako sa presvedčíte, ani súdne rozhodnutia nebývajú konečné a môžu sa v nasledujúcom rozsudku zmeniť na opačné. Text tejto knihy je literatúrou faktu, keďže vychádza z verejne dostupných zdrojov, a tak ju odporúčam vnímať všetkým jej čitateľom.

Táto kniha nie je obžalobný spis, je to dobová kronika jednej krvavej etapy našej spoločnosti. Neslúži na usvedčovanie vinníkov, ale na pamiatku obetí, a je varovaním pred ďalšími obeťami organizovaného zločinu.

Gustáv Murín

KTO BOL KTO V SLOVENSKOM PODSVETÍ 1990 - 2019

Mafia na Slovensku sa formovala podľa ruského vzoru, kde spolupracujú dve odnože jednej bandy - „bojovníci“ a „ekonómovia“. Našou slovenskou špecialitou bola tretia, samostatná, odnož - „vagabundi“. Názorným príkladom bola banda „Buca“ Pútika a „Tutiho“ Daniša, ktorá sa viac než násilnou trestnou činnosťou, či hospodárskou kriminalitou vyznačovala okázalým brutálnym terorizovaním verejnosti, čím sa cynicky a úboho zabávali na svojej dočasnej beztrestnosti. „Neholucionármi“ demoralizovaná polícia totiž nezasahovala, a došlo to tak ďaleko, že sa ich nakoniec rozhodli „poriešiť“ ostatní mafiáni.

„Buco“ Pútik a „Tuti“ Daniš boli starí kriminálnici. Ten druhý sa dostal na slobodu vďaka Havlovej absurdnej amnestii. Žili z toho, že po páde komunistického režimu „zdaňovali“ vekslákov s valutami, začínajúcich pašerákov drog a „pásli“ niekoľko prostitútok. Výdaje nemali žiadne, lebo zásadne neplatili. Ich hlavným stanom bol vládny (!) hotel Fórum, kde zrejme mali aj nasilu obsadené apartmány. Boli morou hlavného mesta, vedom primitívnej a arogantne okázalej zloby, ktorej sa bežní občania nedokázali postaviť a starší policajní funkcionári nezasahovali, lebo vedeli, že aj tak dlho vo funkciách neostanú, a tak ten vred zla prenechávali na tých, čo prídu po nich. Havel a ním vedení „neholucionári“ tento problém ignorovali. Tak zasiahla rodiaca sa mafia.

Rozdrapovanie sa tejto bandy vagabundov vo vládnom hoteli Forum už presiahlo všetky medze, a tak riaditeľ hotela požiadal o „dohovor“ mafiánskeho bossa Jozefa Svobodu, ktorý sa práve vrátil z exilu vo Švédsku. Boss Svoboda bol známy mafiánsky vyjednávač, ale u týchto neandertálcov nepochodil. Nepochopili, že sú na príťaž nielen spoločnosti slušných ľudí, ale aj rodiacej sa mafii, keďže zbytočne každodenne provokovali a priťahovali tak pozornosť verejnosti, ako aj bezpečnostných zložiek. Pri neúspešnom rokovaní Svobodu s nimi sa najviac rozdrapoval Bucov kumpán Ivan Trančík. To sa v podsvetí neodpúšťa, stálo ho to život. Vrahovia si ho počkali vo vchode domu na Sibírskej ulici, kde býval. Počas útoku ho dobodali a dostrelili. Išlo o prvú popravu medzi mafiánmi. Bucu tušil, že je zle, ale už sa nedokázal zbaviť starých manierov. Nasledovalo jeho zmiznutie a po mnohých rokoch sa na verejnosť dostala výpoveď Černákovho pobočníka Kaštana, že sa stal obeťou osvedčeného Černákovho kata: „Házy usmrtil človeka s prezývkou Bucu, ktorý je do dnešného dňa nezvestný. On ho mal rozštvrtiť a mali ho následne zakopať niekde na Kolibe.“ Házy bol bývalý mäsiar, takže rozporcovanie tela mu nerobilo problémy.

Bandu prevzal „Tuti“ Daniš. Ten ako Cigán dobre poslúžil špekulantovi „Žalud'ovi“ Steinhübelovi, ktorý mal židovské korene a tomu úmernú bezhraničnú podnikavosť pri malej privatizácii. Vtedy sa štát na radu západných ekonómov zbavoval malých i stredných obchodov a prevádzok v hanebných holandských dražbách, ktoré ovládali mafiáni ako Žalud', za pomoci brutálnych násilníkov, ako bol Tuti a jeho banda. Len čo Žalud' takto zbohatol a prišiel na myšlienku, že sa z veksláka stane počestným podnikateľom (v jeho stopách išiel aj jeho

kumpán Boris Kollár), začal sa Tutiho strániť. Asi si aj vydýchol, že zmizol svedok jeho podvodného zbohatnutia, keď 6. júla 1995 auto s Tutim a jeho bratom Papasom vyletelo do vzduchu v širšom centre Bratislavy takmer na pravé poludnie. Nálož zrejme pripravil a odpálil budúci osvedčený kat podsvetia Jozef Roháč na príkaz rodiacich sa super-bossov, Sýkoru a Černáka. Bola to pre zmenu prvá verejná poprava mafiánskeho typu.

Tu je prehľad hlavných postáv slovenského podsvetia od roku 1989.

KTO BOL KTO V ORGANIZOVANOM ZLOČINE

Adamčovci: Dvaja bratia, Erik a Branislav, boli už druhou generáciou mafiánov na juhovýchode Slovenska. Pôvodne toto územie ovládal cez miestneho bossa Muszku východniarsky boss Holub. Oboch zlikvidoval Černák a Adamčovci sa stali vykonávateľmi ním (a s ním spriaznených bratov Mellovcov) nariadených mafiánskych popráv. Popri tom si robili vlastné krvavé kšefty založené na vydieraní iných – v kraji je množstvo pašerákov cez blízke hranice. Obaja bratia ukončili svoju krvavú „kariéru“ vo väzení – Branislav na doživotie (to mu bolo vďaka bizarnostiam nášho neoliberalného súdnictva potvrdené až štyrikrát) a Erik na 25 rokov. Zvyšných sedem členov ich bandy si odsedí dokopy 94,5 roka väzenia, dva tresty boli podmienené. Viac v knihe „MAFIÁNI 5: Sátorovci kontra Pápayovci, Duel Tóth – Muszka, Mafiánski bratia Adamčovci“ (2019) a e-knihe doplnenej o fotografie „MAFIA NA JUHU – Strach a hrôza“ (2019).

Borženský Dušan, Borža: Pôvodne pobočník super-bossa Róberta Holuba, ktorý so svojou bandou ovládal východ Slovenska. Spolu s „Fabom“ Fabianom tvorili racionálne krídlo bandy v kontraste s duom vagabundov, Kolárikom a Horváthom. Tento spor sa vyhrotil po násilnej smrti Holuba a Fabiána v réžii Černáka, s vykonávateľom Roháčom. Borženský ostal sám proti dvojici Kolárik a Horváth, ku ktorým sa pridal

aj Badó a časť pôvodnej bandy. Pre ich vagabundské maniere (rozkradli a zruinovali celú Holubom vybudovanú finančnú základňu bandy v CBS Secura a ďalšie aktíva) sa druhá časť bandy pridala k Boržovi. Vzájomné súperenie trvalo do postrelenia Horvátha s trvalými následkami, zastrelenia Kolárika, zatknutia Bada a nakoniec aj Borženského. Posledne menovaný bol odsúdený na 15 rokov s výkonom trestu v III. nápravnovýchovnej skupine. Počas výkonu trestu mu pribudli ďalšie rozsudky, takže si mal odsedieť 23 rokov. Šesť členov jeho bandy dostalo nižšie tresty. V roku 2018 ho súd predčasne prepustil, čo zmaril protest prokurátora. To mohlo Borženského psychicky zlomiť. Zomrel ako 49-ročný vo väzení na rakovinu a nedočkal sa tak slobody po odpykaní 21 rokov. Viac v knihe „MAFIÁNI 3: Borženský, Kolárik, Okoličány“ (2017).

Černák Mikuláš, Miki: Z mäsiarskeho učňa sa stal najväčším mafiánskym vrahom, ktorý sa vo vlastnoručnom vraždení vyžíval. Sám sa chválil, že jeho obeťami by dokázal naplniť autobus a ako bývalý šofér autobusu iste vedel, o čom hovorí. Založil si bandu nielen na vydieraní, ale aj pre vraždy na objednávku. Na vrchole jeho moci sa zdalo, že sa mu nikto nepostaví. Najmä preto, že mal aj politické kontakty. Nakoniec kvôli nemu musel zasadať parlament, aby predĺžil jeho väzbu a dal tak šancu jeho odsúdeniu. Dostal ho až Špecializovaný vyšetrovací tím na čele s Ivanom Ševčíkom, Milanom Lučanským, Jaroslavom Málíkom a Jozefom Mičietom, ktorého súčasťou boli aj prokurátori, napríklad Peter Šufliarsky. Černák bol odjakživa rodený „herec vo vlastnom filme“. Najnovšie hrá chudáka prenasledovaného „zradami“ a porušovaním jeho „ľudských práv“. Roky sa hrdil, že ani vo

väzení neprehovorí, aby sa naopak v súčasnosti stal najväčším udavačom slovenskej mafie. Vraj chce odrazu prispieť k odhaleniu až 32 vrážd, na ktorých sa podieľal, alebo ich nariadil. Viac v knihách „BOSS VŠETKÝCH BOSSOV / MIKULÁŠ ČERNÁK“ (2010) a „MIKULÁŠ ČERNÁK (rozhovory)“ (2010), ako aj v e-knihách „MIKULÁŠ ČERNÁK - BOSS SLOVOM A OBRAZOM“ (2018) a „MIKULÁŠ ČERNÁK PREHOVORIL? Fakty kontra mýty“ (2018).

Čongrády Peter, Čongi: V povestnom sýkorovskom gangu patril medzi tých, s ktorými sa „dá dohodnúť“. Svoje kšefty však zabezpečoval brutalitou a terorom, na ktorý mal svojich pešiakov. Začínal ako biletár v bare Linda na bratislavskom jazere Kuchajda. So super-bossom Lališom mal firmu a aj erotické služby. Bol obľúbencom super-bossa Sýkoru, ktorý sa ho zastal, keď boss súperiacej bandy Edo Dinič vyfackal Čongiho a natrhol mu ucho. Za maskou „služňáka“ a sympatáka to bol vypočítavý a nekompromisný zločinec. Jeho aj v bande uznávanou devízou, boli kontakty na daňové úrady, ako aj súdy (sem mala patriť aj bývalá sudkyňa a štátna tajomníčka ministerstva spravodlivosti Jankovská, zatknutá marci 2020 v akcii „Búrka“ spolu s ďalšími sudcami a obvinená z korupcie). Čongrády skončil ako 36-ročný mafiánskou popravou zrejme preto, že sa chcel vymaniť zo sýkorovskej spoločnej pokladne a podnikať na vlastnú päsť. V tej dobe už vraj spolupracoval s políciou a jeho super-boss Lališ sa to dozvedel. Viac v knihe „MAFIÁNSKY GANG SÝKOROVCOV“ (2019).

Danišovci, Tuti a Papas: Cigánske klany ovládali podsvetie Bratislavy už za komunistickej vlády. Stali sa tiež prvými fakturačnými podvodníkmi za tej novej po roku 1989. Medzi nimi vynikal gang bratov Danišovcov a medzi nimi brutálny primitív Tuti. Bol ako pijavica na práve sa prebúdzajúcom novom živote hlavného mesta. Keďže polícia bola paralyzovaná „neholucionármi“ na čele s lunetikom Havlom, poriadok s Danišovcami urobila sama práve sa rodiaca mafia. Viac v knihe „MAFIÁNI 2: DANIŠOVCI, Peter ŽALUĎ Steinhübel, DINIČOVCI“ (2016).

Deák Roman: Začínal ako bufetár v socialistickom podniku Jednota, neskôr mal stánok. Patril do partie s mafiánom Žalud'om a jeho poskokom Borisom Kollárom. Na rozdiel od tých dvoch mal reálne podnikateľské a developerské plány, čoho výsledkom bol obytný dom s názvom Butterfly, prvý postavený po roku 1989 súkromníkom. Zaplietol sa do vraždy Róberta Remiáša, ako jej oznamovateľ. Deákovu vraždu si mal podľa obžaloby objednať podnikateľ Trajter. Hoci jej vykonávatelia, ktorí ho usvedčovali, boli za túto vraždu odsúdení, on sám nie - vraj sa nedokázalo, že by mal z objednávky vraždy finančný prospech, a tak bol jeho skutok premlčaný. Príčinou mafiánskej popravy malo byť to, že ho Trajter oslovil s kriminálnym biznisom, ktorý Deák s Diničovcami zrealizovali, ale odmietli sa deliť. Viac v knihe „MAFIÁNI V BRATISLAVE – Danišovci, Peter Žalud' Steinhübel, SÝKORKY“ (2016).

Diničovci: Dvaja bratia, Eduard a Róbert, prešli od silového športu na mafiánsku násilnú cestu k rýchlemu zbohatnutiu. Boli doslova

nenadžraní a tak uniesli dcéru podnikateľa, ktorý privatizoval hotel Srdiečko pod Chopkom a do rekonštrukcie vložil 22 miliónov korún (cca 733 300 eur). Držali ju v zajatí týždeň, kým sa nezlomil a nepodpísal im „prenájom“. Ten však nedokázali rozumne využiť, okrem zopár divokých pitiek, pri ktorých zdemolovali časť zariadenia. Ešte si vynútili aj prevedenie celého hotela na seba, ale v ich rukách to bola mŕtva investícia a hotel začal chátrať. Zábery z tohto „zámku hrôzy“ s vydutými parketami podľa vzoru blízkych veľhôr mohli vidieť diváci televízneho seriálu dokumentov v RTVS s názvom „Mafiáni“ (2015). Púšťali sa aj do pašovania zbraní a drog. Oboch postupne zlikvidovalo vražedné komando sýkorovského super-bossa Lališa. Hoci tušili, že im čosi hrozí, do poslednej chvíle nedokázali zistiť, od koho. Prvý z nich, Eduard († 34), čo na svoju minulosť doplatil bombovým útokom podsvetia, hľadal pre záchranu svojho života dokonca spoluprácu s policajnými vyšetrovateľmi. Bolo už neskoro. Viac v knihe „MAFIÁNI 2: DANIŠOVCI, Peter ŽALUŽ Steinhübel, DINIČOVCI“ (2016).

Drag Jozef alias **Jozef Kovačovič** alias **Jozef Patocz** alias **Dorel Levron**: Kriminálnik, čo sa stal tajným policajným agentom, nasadeným najmä na bandu sýkoriek. Po splnení úlohy a verejnej medializácii sa k nemu nikto nechcel hlásiť. Dovtedy už šesťkrát súdne trestaný Jozef Drag bol napriek všetkému zdôvodňovaniu jeho užitočnosti v roku 2011 postavený pred súd v kauze pozemkovej a bytovej mafie v megaprocese s 13-timi obžalovanými, ktorí mali ako skupina spôsobiť škodu až do výšky štyroch miliónov eur. Z kľúčového svedka sa stal napriek protestom obžalovaným. Jeho svedectvá proti pozemkovej mafii sa totiž

ukázali ako zmätočné a mnohí aktéri tak boli oslobodení. Preto na neho samého súd vydal zatykač, ale bol včas varovaný a pred zatknutím ušiel. Hoci ho po ôsmich mesiacoch policajné komando zatklo a odvieďlo do väzby nariadenej súdom, už o mesiac bol zase na slobode. Vraj na Dragovo dobré slovo. Takže sa neskrýva a žije v luxuse. Zrejme stále niekto na polícii, aj prokuratúre, drží nad ním ochrannú ruku. Viac v knihe „MAFIÁNSKY GANG SÝKOROVCOV“ (2019).

Ferus Ľuboš, Muky: Povestný mafián v Nitre, ktorý je z času na čas zatýkaný a obvinený, aby bol obvykle zasa prepustený bez trestu. Bol pri väčšine veľkých mafiánskych udalostí, čo nerád polícii priznáva. Je obvinený z napomáhania k poprave super-bossa Sýkoru, čo popiera. Sedel za vydieranie, sám bol terčom mafiánskych útokov. Priam nevyhnutne sa zblížil s Norbertom Bődőrom, ktorý mal cez nitriansku rodinnú SBS-ku Bonul získať vplyv aj na štátne zákazky a je preto vyšetrovaný. Ako fraška vyznieva, že Ferus nakoniec dostal trest (aj to podmienený), keď zakročil voči arogantným výtržníkom, čo odmietli zaplatiť v erotickom salóne jeho potenciálneho zaťa. Viac v knihe „MAFIÁNI 4: Takáčovci kontra Piťovci“ (2018).

Golis Ján: Boss bankomatovej mafie prišiel na nový spôsob, ako sa zmocniť peňazí. Silným vozom s navijakom jednoducho vytrhávali bankomaty zo stien, a potom ich v ústraní otvárali. Len v roku 2010 tak ukradli až 25 bankomatov. Celková odhadovaná škoda je až 1,7 milióna eur. Golisova banda sa po prvýkrát dostala pred sudcu už v máji 2014 a Golis samotný bol odsúdený na 12,5 roka, Následné odvolacie ťahanice

však spôsobili, že rozsudok bol zrušený pre procesné, nie ojedinelé, chyby povestného sudcu Mihála, a páchatelia sa dostali z väzby. Mihál tomu „napomohol“ tým, že neodoslal včas dokumenty pre predĺženie väzby. Golisa tak dostihla iná spravodlivosť. Pri banálnej krádeži fabie skúšali spolu s komplicom uniknúť privolanej hliadke tak, že si vlastnou audinou pokúšali brutálne prerážať cestu. Policajná streľba ich zastavila, pričom priestrel hlavy ukončil Golisov život vo veku 42 rokov a jeho komplic skončil s ľahším strelným zranením v nemocnici.

Havaši Peter, Havel: Zlý škriatok sýkorovskej bandy. Jeho zakomplexovanosť ho viedla k najbrutálnejším činom na pokyn super-bossov Sýkoru a neskôr Lališa. Aj takejto kreatúre bola ochotná skočiť do postele Petra Krištúfková, dnes poslankyňa a bývalá milenka ďalších mafiánov, vrátane Borisa Kollára. Pritom čelila súdnemu procesu s obvinením, že Havašimu dokonca pomohla k uchmatnutiu časti majetku po nebohom bossovi Diničovi, svojom predošlom milencovi a otcovi jej dieťaťa. To nepoprela, ale súd bol v tomto prípade zvlášť zhovievavý, takže obišla bez trestu. Mimochodom, Havašihom matka bola údajne sudkyňa. No a u mafiánov nebol istú dobu problém vykúpiť sa z viny. Havaši nadviazal veľmi priateľské kontakty s konkurenčným bossom Piťom Ondrejčákom, ďalším Krištúfkovej milencom. Veď jej heslom vraj bolo: „Radšej byť smutná v mercedese, ako veselá v autobuse.“ Dňa 6. júna 2004 neznámi útočníci Havašihom rozstrieľali v jeho aute na Prístavnom moste. Jedna z mafiánskych legiend tvrdí, že jeho super-boss Kýbel na počesť svojho najoddanejšieho zabijaka nariadil obradnú jazdu s Havašihom telom na cintorín cez miesto, kde

skonal mafiánskou popravou. Viac v knihe „MAFIÁNSKY GANG SÝKOROVCOV“ (2019).

Holáň Milan, Gorila: Miestny boss, ktorý neuspel v rodnej Čadci, a tak sa presunul do Žiliny. Veľa toho nestihol, lebo sa stal terčom série mafiánskych útokov. Nakoniec ho po predchádzajúcej dohode Igor Lavrinčík (prezývaný „Čaptavý“) a Ján Siber vylákali do baru hotela Astória v centre Žiliny. Ten druhý mal Milana Holáňa doraziť pištoľou v prípade, že by sa to nepodarilo najatému vrahovi Alojzovi Kromkovi, prezývanému Čistič. Čistič bol v službách super-bossa Černáka. Holáň dokonal na mieste aj s ochrankárom. Pri úteku z miesta činu Alojz Kromka, spolu s ďalším páchatelom, viackrát vystrelili na hliadku Mestskej polície a unikli. Čistič si za túto a ďalšie nájomné vraždy vyslúžil doživotie a ostatní účastníci vysoké tresty odňatia slobody. Holáňov brat Peter bol o roky neskôr usvedčený z účasti na mafiánskej poprave sýkorovského pod-bossa Čongrádyho. Viac v knihách „MAFIA NA SLOVENSKU“ (2009) a „GORILY V PODSVETÍ / MAFIA.SK“ (2012).

Holáň Peter: Brat mafiána Gorilu sa po jeho poprave presunul radšej do Bratislavy. Tu pôsobil v rámci organizovanej skupiny okolo Ivicu Toliča, ktorý u nás operoval asi 15 rokov a venoval sa hlavne výherným automatom. Peter Holáň bol jeho pravou rukou. Po úteku Toliča zo Slovenska vyplávalo na povrch, že Petra Holáňa spolu s ďalšími členmi bratislavského gangu, zloženého prevažne zo Žilinčanov, stíhajú pre vraždy. Brata bossa Gorilu obvinili z dvoch mafiánskych popráv. Prvú

podľa rozsudku organizoval ešte v roku 2002 v okrese Kysucké Nové Mesto. Dňa 11. augusta 2002 okolo druhej hodiny v noci spustili pred domom na Mierovej ulici paľbu na Milana P.. Z desiatich výstrelov, päť zasiahlo cieľ. Obeť útoku lekári za tri mesiace dostali zo závažných zranení. Prípád až o 15 rokov objasnila výpoveď spolupáchateľa. Podľa iného rozsudku Peter Holáň mal dať v rámci skupiny Ivicu Toliča dokopy zabijakov, niekdajších členov špeciálneho vojenského komanda v Žiline, aby v septembri 2004 zavraždili v Bratislave mafiánskeho podbossa Petra Čongrádyho. Holáň sa pokúsil pred spravodlivosťou schovať v Rumunsku, ale márne. Viac v knihe „MAFIÁNSKY GANG SÝKOROVCOV“ (2019)

Holub Róbert: V 90-tych rokoch ovládol východné Slovensko. Na konte mal mať odhadom až dvetisíc ukradnutých áut, s ktorými kšeftoval na Ukrajine, aj v bývalej Juhoslávii. Disciplínu v bande a rešpekt ostatných Holub udržiaval metódou ručne-stručne, keďže sa v pästných bitkách priam vyžíval. V Poprade sa spojil s Milanom Reichelom a cez neho sa zoznámil so super-bossom Černákom. To sa mu stalo osudným, keď Černák bez predošlého varovania a zjavnej príčiny rozhodol o jeho likvidácii. Na tú určil svojho osvedčeného kata „Potkana“ Roháča, ktorému sa to podarilo až na tretí pokus. Napomohla tomu aj zrada dvoch Holubových pobočníkov, „Šani“ Horvátha a „Karčiho“ Kolárika. Je vysoko pravdepodobné, že poprave asistovala aj SIS, inštruovaná námestníkom Svěchotom, prezývaným v podsvetí familiárne „Doktor“. Viac v knihe „RÓBERT HOLUB - Tajný denník mafiána (+ II. vydanie s DVD)“ (2017).